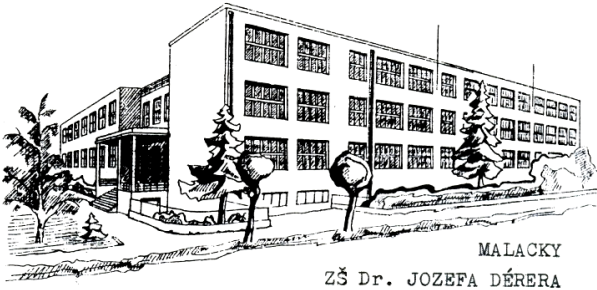

Dérerka

...čítanie pod školskú lavicu
č. 4 jún 2014

Na konci školského roka...

Aj cesta môže byť cieľom. Životnú cestu školy lemujú míľniky školských rokov. Dérerka minula svoj osemdesiaty prvý s označením 2013/14.

Úspešný školský rok všetci spoločne zavŕšili po jedenásty raz slávnostnou školskou akadémiou 25. júna 2014. Žiaci so svojimi pedagógmi bilancovali, hodnotili, tešili sa zo svojich úspechov. V programe sa predstavili druháci veselou pesničkou, Sabina Sedláková zarecitovala prózu Ondreja Sliackeho o veľkej láske dcéry k oteckovi, odzneli literárne práce ocenené na celoslovenskej úrovni, Zuzana Ondriašová a Eliana Prsteková zaspievali ľudové piesne, ktorými nás reprezentovali v súťaži Slávik Slovenska, o svojej činnosti porozprávali členovia prírodovedného krúžku, tretiaci a štvrtáci hovorili o fantastických dňoch strávených v netradičnej škole na Ranči u Edyho pri Námestove.

Záver školskej akadémie patril najúspešnejším spomedzi 643 žiakov ZŠ Dr. J. Déreera. Mgr. Terézia Sopóciová, riaditeľka školy, knihou odmenila 52 jednotlivcov za reprezentáciu školy. Medzi nimi žiaria aj štyri úspechy na národnej úrovni. Sarah Richter sa výkonom 70,45 m stala majsterkou Slovenska v hode kriketovou loptičkou. Adriána Vozárová získala 1. miesto medzi šachistkami do 10 rokov. Siedmak Martin Haba sa v literárnej časti súťaže Solúnski bratia umiestnil na druhom mieste a vo filatelickej olympiáde obsadil 3. miesto. Čestné uznanie získala Nela Blusková v celoslovenskej súťaži Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko. Ocenené boli aj kolektívy. Naši hádzanári sa prebojovali do celoslovenského kola a skončili na štvrtom mieste. Žiaci II. A sa s úspechom zapojili do viacerých výtvarných súťaží. Svojimi multimedialnými prácami v anglickom jazyku zaujali žiaci 4. A a 5. B v okresnom kole medzinárodného projektu Európa v škole.

27. júna 2014 nadišiel slávnostný záver školského roka. A ten sa niesol v radostnom očakávaní voňavých prázdninových dní i v smútku z rozlúčky. 12 piatakov bude pokračovať v osemročnej forme gymnaziálneho štúdia, jedna žiačka sa stane študentkou Tanečného konzervatória Evy Jaczovej v Bratislave. Traja ôsmaci a jedna deviatačka nastúpia do bilingválnych gymnázií. Študentmi gymnázií bude i 14 tohtoročných deviatakov, dvadsiati štyria žiaci si vybrali maturitné odbory v rôznych SOŠ. Siedmi deviataci si zvolili trojročné odbory.

Všetkým zostáva zapriať príjemné dni voľna a v budúcom školskom roku veľa síl i úspechov.

Ocenení žiaci

na slávnostnej školskej akadémii

25. 6. 2014

Andreutti Andrea	4. A	Európa v škole	cena CVČ
Blusková Nela	6. A	Prečo mám rád slovenčinu	ČU-celoslov.
Bystroň Adam	9. A	olympiáda - AJ	OK - 6. miesto
Csizmaziiová Ľubica	8. A	Matematická olympiáda	OK - 2. miesto
		Fyzikálna olympiáda	OK - 8. miesto
Dunárová Adriána	8. C	Fyzikálna olympiáda	OK - 7. miesto
		Chemická olympiáda	OK - 5. miesto
Filípek Norbert	3. C	šach	
Gelienová Sofia	7. A	Biblická olympiáda	OK - 2. miesto
Haba Martin	7. A	Solúnski bratia	celosl. - 2. miesto
		Filatelistická olympiáda	celosl. - 3. miesto
Havlík Juraj	3. A	Pytagoriáda	OK - 2. miesto
Havlíková Silvia	7. A	Zúbkove pramene	ObK - 2. miesto
Herdová Tamara	7. C	Pytagoriáda	OK - 4. miesto
Holešová Natália	8. B	Olympiáda - NJ	OK - 5. miesto
		Európa v škole	OK - postup
Hooz Peter	6. C	Pytagoriáda	OK - 2. miesto
Jurkáček Filip	5. A	Geografická olympiáda	OK - 2. miesto
Jursová Jasmína	7. A	Biblická olympiáda	OK - 2. miesto
Kašubová Hanka	8. B	Európa v škole	OK - postup
		Biologická olympiáda - kat. C	OK - 1. miesto
Kimličková Dominika	6. A	Dejepisná olympiáda	OK - 1. miesto
	6. A	Radlinského Kúty	2. miesto
kolektív žiakov 2. A		Príroda okolo nás	OK - ocenenie
kolektív žiakov 4. A		Európa v škole	OK - postup
Končeková Lenka	7. A	Šaliansky Mat'ko	OK - 3. miesto
		Zúbkove pramene	ObK - 3. miesto
Kostková Ema	7. A	Matematická olympiáda	OK - 3. miesto
Kronauerová Laura	5. A	Šaliansky Mat'ko	KK - 3. miesto
		Šaliansky Mat'ko	OK - 1. miesto
		Zúbkove pramene	ObK - 2. miesto
Lisá Zuzana	8. C	stolný tenis	KK - 3. miesto
Malavasi Lorenzo	6. B	Geografická olympiáda	OK - 4. miesto

Mandelíková Sofia	8. C	Európa v škole Chemická olympiáda	OK - postup OK - 4. miesto
Micháľková Ema	5. A	Slávik Slovenska	OK - 2. miesto
Mrkvica Patrik	8. B	Matematická olympiáda	OK - 3. miesto
Olejníková Michaela	7. B	Pytagoriáda Geografická olympiáda	OK - 1. miesto OK - 2. miesto
Ondriašová Zuzana	8. A	Slávik Slovenska	OK - 2. miesto
Osuský Juraj	3. C	Pytagoriáda	OK - 2. miesto
Pálka Boris	9. B	Matematická olympiáda	OK - 3. miesto
Paľková Martina	7. A	Matematická olympiáda Biblická olympiáda	OK - 4. miesto OK - 2. miesto
Peťko Lukáš	8. A	Pytagoriáda Fyzikálna olympiáda	OK - 2. miesto OK - 9. miesto
Poláková Patrícia	7. C	Biologická olympiáda	OK - 2. miesto
Prelcová Sára	8. B	Biologická olympiáda	OK - 2. miesto
Prsteková Eliana	3. C	Slávik Slovenska	OK - 2. miesto
Pullman Matej	3. C	Pytagoriáda	OK - 5. miesto
Repaský Juraj	5. A	Matematická olympiáda	OK - 4. miesto
Richter Sarah	9. A	hod kriketovou loptičkou vrh guľou	celosl. - 1. miesto KK - 2. miesto
Sedláková Sabina	2. B	Zúbkove pramene	ObK - 3. miesto
Slobodová Hanka	7. C	Dejepisná olympiáda	OK - 1. miesto
Štangler Adam	3. C	Šaliansky Mat'ko	OK - 1. miesto
Tóthová Sofia Ruth	2. A	Zúbkove pramene Zúbkove pramene	OK - 3. miesto ObK - 3. miesto
Valigurský Michal	4. C	šach	
Veltschmid Roman	5. C	Pytagoriáda	OK - 8. miesto
Vlková Nina	5. B	Pytagoriáda	OK - 7. miesto
Vozárová Adriána	4. C	šach - dievčatá do 10 rokov	celosl. 1. miesto
Vu Nhu Ivan	7. B	olympiáda - AJ	OK - 4. miesto

Reprezentácia školy v športových súťažiach:

Ďurďovičová Viktória, Šutičová Barbora, Šutičová Bianka, Trúbová Nikola, Horváthová Sindy

Družstvo hádzanárov, ktoré postúpilo do celoslovenského kola turnaja:

Balgavý Ondrej, Filípek Samuel, Frýbert Dušan, Michal Ichmann, Juriga Milan, Krajčír Jakub, Melich Michal, Rybár Juraj, Valachovič Roman, Varchola Michal, Velebný Začal, Stanislav Miroslav, Konečný Lukáš

Európa v škole - kolektív žiakov 5. B triedy

Kránerová Barbora, Pančíková Nina, Vallová Laura, Henrieta Slezáková, Pullmanová Klára, Vlková Nina

DÉRERKÁČI NA ORAVE

Ranč u Edyho

Konečne nadišiel ten očakávaný deň, dvanásť jún, kedy tretiaci a štvrtáci vycestovali do školy v prírode na Ranč u Edyho na Orave. Ranč stojí na brehu Oravskej priehrady, je obkolesený smrekovými lesmi, lúkami s pasúcimi sa koňmi, ihriskami i bazénom. Všetky tieto aktivity sme aj využili. Ale poďme pekne po poriadku.

Zuberec

Druhý deň po príchode na Oravu sme zavítali do Zuberca, skanzenu oravskej dediny.

Ocitli sme sa v časoch našich prababičiek. Vyskúšali sme si, ako sa vyrába podmalba na sklo, pri ktorej je potrebné maľovať úplne opačne ako ceruzkou, fixkou či temperkami. Najprv musíte namaľovať detaily, napríklad jabĺčka na strome a až následne ho celý vyfarbiť. Zaujímavé bolo aj vŕtanie vajíčok. Cítili sme sa pri tom ako malí zubári, ktorí vŕtajú do zuba. Po vytvorení malej dierky sme ich zdobili voskom. Vosk hral hlavnú úlohu aj pri výrobe sviečok, kde sme doň balili knôť a vytvorili krásne farebné sviečky pre svojich blízkych. Skúšali sme aj tkať a pán hrnčiar nám na hrnčiarskom kruhu vytočil vázu s názvom našej školy. Dokonca sme sa ocitli v starodávnej škole, kde sa písalo na hlinené tabuľky, učila sa latinčina a za melódie učiteľových huslí sme si zaspievali Éj, Macejko, Macejko... Najlepšie však boli hry našich predkov: preťahovanie sa lanom, synchronizované lyžovanie vo dvojici, kráčanie na chodúľoch, či vyvažovanie detí na drevenom kláte.

Mnohí z nás hovorili, že by chceli žiť v takomto období.

Plavba loďou po Oravskej priehrade

V tento deň nás čakala aj plavba loďou po Oravskej priehrade. Loď Slanica nás previezla popri vtáčom ostrove so stovkami čajok až na Slanický ostrov. Je to miesto s kostolom, ktorý je jedinou spomienkou na 5 zatopených osád, ktoré museli ustúpiť pri výstavbe priehrady. Dnes je v kostole galéria s obrazmi a drevenými sochami svätých a okolo neho krížová cesta s kaplnkami vedúca až do vody.

Na ranči

Na ranči sme sa taktiež nenudili. V sobotu nás čakali športové súťaže. Okrem plazenia sa, hádzania loptičkou na cieľ, sme absolvovali športový kvíz, kde víťazné družstvá boli ocenené a my ostatní sme za účasť dostali malú pozornosť.

Bambiriáda 2014

A poobede - prvá vychádzka do Námestova. V amfiteátri sa konala Bambiriáda 2014. Deti z celého okresu prezentovali svoj talent v tanci, speve, divadle.

A my? Opäť sme súťažili. Dostali sme Bambipasy a do nich zbierali pečiatky za účasť v rôznych disciplínach, napríklad sme fúkali do plastového pohára, ktorý sme museli prefúkať na druhú stranu natiahnutého lana alebo strhnúť zo súpera štipce na bielizeň, či nájsť so zaviazanými očami mäkkú zbraň a trafiť ňou spoluhráča.... Bolo to vtipné. Niektoré dievčatá neodolali a dali si nalakovať nechty, prípadne zaplietť tenké farebné stuhy do vlasov. A v stánkoch sme si my, aj niektoré pani učiteľky, pochutili na cukrovej vate a rôznych cukrovinkách.

A čo s nazbieranými bodmi v Bambipase? Tie sme vymenili za hračky a sladkosti v Bambistánku. Večer sme sa zabavili na diskotéke.

Kovbojský deň

V nedeľu nás čakal kovbojský deň. Ved' sme boli na ranči! Doobeda sme súťažili v skákaní vo vreci, ako správni kovboji sme strieľali z luku no a popoludní sme sa už premávali v konských sedlách, za čo sme dostali aj diplom. Bol to obrovský zážitok. Pán vedúci Edy nás zobral do stajne, kde nám porozprával o koňoch, o ich živote, ich potrebách a potešeniach. A večer sme už vo víre westernovej hudby tancovali country tanec. Naše brušká nám pohladkali čerstvo na ohni opečené špekáčiky. V pondelok kočiš pristavil koč a pokračovalo naše rančerské dobrodružstvo.

Oravských hrad, železnica

Druhý výlet sme si užili v utorok. Pohľad na Oravský hrad bol veľkolepý. Počas cesty po 640 schodoch sme sa dozvedeli o majiteľoch hradu, vypočuli si povest' o Bielej panej, ktorá tam dodnes straší. Striaslo nás v mučiarni pri opisovaní, akým spôsobom boli v minulosti ľudia trestaní. Novými poznatkami zaťažené hlavy sme si vyvetrali vo vláčiku na Oravskej lesnej železnici. Jazdu nám spríjemňoval nielen vietor vo vlasoch, ale aj rozprávkové bytosti, ktoré nám lemovali cestu. Na konečnej zástavke sme navštívili novovybudovaný goralský dom s typickým zariadením a rozhľadňu, odkiaľ sme dovideli až do západných Tatier.

Klin

No to nebol v tento deň posledný výhľad. Cestou na ranč sme sa zastavili pri soche Ježiša v Rio de Janeiro. Neveríte? Socha nad obcou Klin akoby socha z Ria z oka vypadla. A ten výhľad... Vidíte odtiaľ celú Oravskú priehradu obkolesenú horami a v diaľke Roháče, západné Tatry. Prosto - nádhera. Plní zážitkov a unavení z tejto náročnej cesty sme zrelaxovali v saune a vírivke.

Hry, vychádzky, pyžamový večierok, kúpanie, vyhodnotenie pobytu

Posledné dva dni boli v znamení hier, vychádzok a zábavy. Prešli sme sa okolo priehrady, pozreli si židovský cintorín, hrali náš obľúbený Vláčik priateľstva, zatancovali sme si na pyžamovom večierku, oslávili narodeniny našich kamarátov i osviežili sa nanukom. To, v čo sme už nedúfali, sa nám splnilo vo štvrtok. Kúpanie v bazéne! K tomu chrumková pizza a triafanie sa balónmi naplnenými vodou. Paráda!

Ostatný večer sme boli ocenení za naše aktivity, upratovanie, dostali sme pamätné listy a diplomy, ktoré nám budú navždy pripomínať túto perfektnú školu v prírode na Orave.

Ingrid Raková & comp.

Na štyroch kolieskach

Myslíte si, že kolieskové korčule oslávili dajaké tridsiate či štyridsiate narodeniny? Omyl! Kolieskové korčule sú omnoho staršie. Za prvého človeka, ktorý prišiel s nápadom kolieskových korčúl, sa považuje Belgičan John Joseph Merlin. Svoj vynález prvýkrát predviedol na maškarnom plese v Londýne v roku 1760. Tieto prvé korčule mali kovové kolieska uchytené na drevenej doštičke pripevnenej k topánke. Kvôli „malej nehode“, pri ktorej sa vážne zranil a rozbil cenné zrkadlo za 500 libier, upadli korčule na istý čas do nemilosti a zabudnutia. Začiatkom 19. storočia istý Francúz získal prvý patent na korčule používané najmä pri baletе. Historický prelom v oblasti korčuľovania nastal v roku 1819. Vtedy svetlo sveta uzreli prvé in line korčule. Mali dve až štyri kolieska z medi, dreva alebo slonoviny, ktoré boli umiestnené v jednom rade za sebou. Po tomto prevratnom patente sa s novinkami priam roztrhlo vrece. Malou brzdou vo svete in line korčuľovania bol rozvoj bicyklovania koncom 19. storočia. Avšak už začiatkom 20. storočia začali najmä v USA a Anglicku vznikať ďalšie stovky korčuliarskych dráh. A keď sa navyše v 70. rokoch zaviedla výroba gumených koliesok, stalo sa in line korčuľovanie doslova mániou.

Aj v súčasnosti sa korčuľovanie na kolieskach teší veľkej obľube. V našom meste však nemáme vytvorené vhodné podmienky na korčuľovanie. No predsa sa príležitosť našla. V stredu 18. júna 2014 sa pri malackom obchodnom centre TESCO zišli nadšenci kolieskových korčúl. ZŠ na Záhoráckej ulici prišla s novou myšlienkou - uskutočniť preteky na obľúbených kolieskach. Ideu podporili i naši pedagógovia, ktorí sa vybrali so žiakmi na štart. Podujatiu prialo počasie, dobrá nálada i príjemný hosť, herec Janko Slezák. Teší nás, že sa darilo našim najmladším. Richard Kráner vystúpil na najvyšší stupeň. Ema Kiripolská si priniesla striebornú medailu, Lara Prelcová obsadila 3. miesto. Na 2. mieste sa umiestnil aj štvrták Patrik Hyža. Zlatú medailu získala deviatačka Sarah Richter.

Zostáva nám veriť, že raz budú deti a azda i dospeláci v Malackách mať možnosť pretekať na vhodnom športovisku alebo len tak sa pustiť s vetrom opreteky.

Filatelistická olympiáda

Doma som objavil starší album so známkami. Začal som si ich prezerat', príležitostne som si nejakú kúpil na pošte či burze. A potom som začal chodiť na stretnutia s pánom učiteľom Paštekom. O známkach som si prečítal knižku. Začal som sa chystať na Filatelistickú olympiádu: učil som sa o poštových známkach, ich histórii, tlačí. Pripravoval som si známky na minieponát so športovou tematikou.

V dňoch 13. - 15. 6. 2014 sme pobudli spolu s piatačkami Laurou Vallovou a Barborou Lisou a pánom učiteľom Paštekom na celoslovenskom kole Filatelistickej olympiády v Beluškých Slatinách.

Pre účastníkov bol pripravený skutočne bohatý program.

V piatok po ubytovaní a chutnom obede preverili naše vedomosti v teste. Otázky boli rozdelené do kategórií podľa veku do dvoch častí: odborné a tematické. Odpovedali sme na otázky zamerané na históriu poštovníctva a filatelii. Po tréningu mozgových buniek sa športovalo skutočne. Mohli sme hrať tenis, volejbal, stolný tenis, k dispozícii bol aj bazén, ktorý využili hlavne menšie deti.

Od 19.00 sme kreslili vlastný návrh na poštovú známku. Tie si v nedeľu prevzala pani Podolská z POFIS-u (Poštovej filatelistickej služby). Premyslel som si návrh poštovej známky pri príležitosti 100. výročia organizovaného športu v Malackách. Deti mohli vytvárať aj iný grafický návrh. Vyrývali do linolea. Výtvarný návrh sa potom odtlačil na poštový lístok a poslal rodinám a známym.

V sobotu sme tvorili minieponát so športovou tematikou. Ja som vytvoril dva listy s tematikou olympijských a paralympijských hier. Dôležité bolo použitie slovenských známok.

Voľný čas sme trávili na tenisových kurtoch či turistike. Večer sme sa stretli na opekačke. Posedeli sme si pri ohníku, opiekli špekáčiky, slaninku, porozprávali sme sa.

S napätím sme očakávali vyhodnotenie. To sa uskutočnilo za účasti pani Podolskej z POFIS-u a pána Philipa Maliga z Francúzska, ktorý s nami strávil všetky dni. Philippe Malige, člen výkonnej rady Medzinárodného filatelistického poštového klubu - International Postal Philatelic Club, sa venuje práci s mládežou a projektu WFS Write For Stamps.

Nesmierne som sa potešil, keď pri vyhlasovaní výsledkov som počul svoje meno. Podarilo sa mi získať tretie miesto! Potešil som sa súboru slovenských známok vydaných v minulom kalendárnom roku.

Všetkým sa nám pobyt v Beluškých Slatinách veľmi páčil. A určite sa budeme pripravovať na stretnutie filatelistov, ktoré sa uskutoční na budúci rok v Bratislave. Tešíme sa už dnes!

M. Habá

Takto sme tvorili návrhy známok - kreslili, ryli, odtlačili

A v sobotu sme vytvárali minieponát...

Potešujúce nedeľné dopoludnie. Spomedzi 25 účastníkov piati súťažili v mojej kategórii A. Dva body ma delili od striebornej pričky, len jeden od zemiakovej medaily. Rozdiely teda boli tesné. Naše dievčatá súťažili v kategórii Z. Z deviatich súťažiacich sa Barbora umiestnila na štvrtom mieste, Laura na ôsmom.

Desať divov Slovenska

Žiaci III. A sa stali od septembra novými čitateľmi časopisu Slniečko. Už v októbri sa zapojili do literárnej súťaže Desať divov Slovenska. V žrebovaní sa na nich usmialo šťastie a stali sa výhercami októbrového kola. Mali obrovskú radosť a veľmi sa tešili na príchod Viliama Meška, o ktorom bola súťažná otázka. Je to ľudový muzikant, rezbár, maliar a tanečník. V Rovinke založil detský folklórny súbor Červené jablčko.

Pred jeho príchodom sme sa dozvedeli, že ho bude sprevádzať šéfredaktor Slniečka Ondrej Sliacky a zástupkyňa šéfredaktora Ľubica Kepštová. Obidvoch sme poznali nielen z časopisu, ale aj z tretiackej čítanky.

Dlho očakávaný deň prišiel 16. apríla 2014. Vzácných hostí privítala triedna učiteľka Jana Isteníková. Za žiakov prečítala úryvok z rozprávky O Sliackeho Biela ako sneh a červená ako krv Adriana Sovadinová.

Po úvodných minútach už čas patrila pánovi Meškovi. Zahral nám na hudobných nástrojoch, zaspieval, ukázal svoje drevorezby a maľby. Celá trieda si zaspievala pieseň Kopala studienku v sprievode heligónky. Od pána Sliackeho sme dostali knihu Divy Slovenska nielen pre deti alebo Vlastiveda ako lusk s jeho osobným venovaním.

Záver stretnutia patrila autogramiáde a fotografovaniu. Pán Meško každému nakreslil aj muzikanta. Hostia od nás dostali malé darčeky s logom Malaciek.

Podujatie bolo krásne, zaujímavé a v každom žiakovi zanechalo veľa pozitívnych emócií. Vďaka časopisu Slniečko sme mali možnosť nielen vyhrať, ale aj stretnúť ľudí, ktorí nás obohacujú svojím umením.

za III. A
triedna učiteľka
Jana Isteníková

Pán Meško je skutočne multiinstrumentalista: zahral na heligónke, fujare i husličkách

Pán Meško vytvára aj veľmi pekné postavičky z dreva

Pán Meško sa tretiakom podpisoval a pridal aj kresbu muzikanta. Nepodobá sa na pána Meška?

Zaujímavé bolo i rozprávanie pána Ondreja Sliackeho

a záverečné foto...

K Macoche! Do Macochy! Na Macochu!

Dlho očakávaný školský výlet do Punkevní jaskyne pri priepasti Macocha sa konal 26. 5. 2014. Vybraní žiaci zo 7. A, B a C triedy sa stretli ráno pred školou. Po spočítaní a pasovej kontrole sme sa spolu s učiteľkami vydali na cestu.

Našou prvou zastávkou bola priepasť Macocha. Tam nám sprievodkyňa poskytla výklad o priepasti. Dozvedeli sme sa, že priepasť je hlboká 138 metrov a ide o najväčšiu priepasť v Českej republike. Vo viacerých spolužiakoch vyvolávala rešpekt a hrôzu, pretože pohľad dolu bol spočiatku veľmi nepríjemný, ale po chvíli sa nezdal už taký zstrašujúci. Príroda v okolí priepasti bola krásna. Všetci sme sa kochali pohľadom na okolitú krajinu. Prešli sme k lanovke, ktorá nás zviezla dolu k jaskyni. Ešte pred prehliadkou samotnej jaskyne sme sa občerstvili a pokupovali sme si mnoho suvenírov.

Hlavnou atrakciou výletu bola samotná Punkevní jaskyňa. Hneď pri vstupe nás vítali stalagmity (stojace kvaple) a stalaktity (visiace kvaple), ktoré sme mohli obdivovať v celej jaskyni. Upútali nás aj stalagnáty (kvapľové stĺpy). Zaujímavé boli kvapľové sovy, tie vyzerali ako živé. Pravdepodobne všetkých najviac upútala plavba lodičkami po rieke Punkve, ktorá pretekala jaskyňou. Ved' podľa nej sa volá aj samotná jaskyňa. Takto sme si mohli vychutnať krásny výhľad na výzdobu jaskyne. V jaskyni bolo chladno, ale nikomu to neprekážalo, lebo nás hriali krásne zážitky. Keď sme vyšli z jaskyne, nastúpili sme do turistického vláčiku. Ten nás odviezol k obchodom so suvenírmi.

Domov sme sa vracali unavení, ale plní zážitkov a krásnych dojmov.

Je to hlboké? Je.

A prečo Macocha? V neďalekej dedinke Vilémovce žil vdovec, sedliak, ktorý mal syna Martina. Otec sa po druhý raz oženil a jeho nová žena chlapčeka nemala rada.

Raz zostala doma sama s Martinom. Povedala mu: „V lese je veľa jahôd, vezmeme si hrnčeky a nazbierame si ich.“ Chodili po lese, na stráni našli v tráve voňavé jahody, kríky boli obsypané malinami a čoskoro mali vrchovaté džbánky. Až sa dostali do miest, kam sa málokto z dediny odvážil ísť. Černela sa tu priepasť, temná, studená a hlbokánska, až sa tajil dych a v tej priepasti sa zelenalo jazero a o tom si ľudia rozprávali, že nemá dno. Žena i chlapec sa zarazili a chceli rýchlo odísť preč. Tu si macocha všimla, že na zráze priepasti sa červenajú jahody, pekné a veľké, až sa smiali. Bleskla jej hlavou hrozná myšlienka. Rozhľadla sa, či sú v lese sami, a riekla Martinovi naoko láskavo: „Pozri sa na tie pekné jahody! Natrhaj ich, bola by to škoda, nechať ich len tak.“ Martin sa bál, ale netrúfal si odvrátať macoche. Naklonil sa nad okraj priepasti a vtom do neho macocha strčila, pustil hrnček a padal do hlbín. Macocha sa otočila a utekala od priepasti, ešte stále počula Martinov výkrik. Blúdila po lese, Ako by ju niekto poháňal. Jasnejšie a jasnejšie si uvedomovala, čo vykonala. Mohol by jej niekto odpustiť? Mohla by ešte spokojne žiť? Nohy samy ju doniesli znovu k priepasti, zakryla si oči a skočila dole.

Muž sa chodil krížom- krážom, volal a načúval, všetko nadarmo. V tom sa spustila, divoká búrka, vietor ohýbal stromy a hromy bili, ako by sa nebo rúcalo. Zrazu sa mu zdalo, ako by v tom rachotení počul slabý plač. A priamo od priepasti! Zobral všetku odvahu, ľahol si nad zráz, naklonil sa nad hlbčinu. Mnoho metrov pod ním visel na konároch borovice jeho Martin!

Utekal do dediny, zvolal susedov, pobrali rebríky, povrazy. Prišli včas a milému chlapcovi pomohli dostať sa z priepasti. Premočený, uzímený, odretý len plakal. Otec sa pýtal na matku. Až teraz sa všetci dozvedeli, ako Martin spadol do rokliny a priam zázračne sa zachránil. A macocha? Na jednom kroví, čo rástlo z úbočia priepasti, našli šatku. Už si domysleli, čože sa to stalo.

Od tých čias sa priepasť nazýva Macocha. A za búrlivých dní, keď sa po lese preháňa vietor a bije hrom, možno počuť z priepasti plač. To vraj v nej narieka nešťastná macocha ...

Do videnia, priatelia, dolu!

V podzemí bolo chladno, vlhko, tmavo
...krásne!

Veľmi sa nám páčila plavba
na lod'kách podzemím

Škola v úžasnej prírode!

Tak teda škola v prírode. Po roku sa opäť stretli nadšenci pobytu v prírode, výletov a hier. Mladší i starší žiaci prežili spoločne fantastické dni v Žiari.

Kde leží Žiar? Táto dedinka leží v strednej časti Liptovskej kotliny, v doline potoka Smrečianka pod Západnými Tatrami. Žiar je od okresného mesta Liptovský Mikuláš vzdialený 10 km. Z južnej strany susedí s obcou Smrečany, pričom obidve obce, Žiar i Smrečany, sú už spojené. Najbližšími v smere západnom sú obce Bobrovec, Jalovec a Trstené, na juhovýchod Veterná Poruba.

21. júna 2014 sme sa ubytovali v Hoteli Spojár, ktorý stojí na vstupe do Žiarskej doliny. A čože sme prežili počas deviatich dní? Uživali sme si pobyt, pohyb na čerstvom vzduchu. Absolvovali sme pravidelné ranné rozcvičky. Po rozprúdení krvi v žilách nadišiel bohatý program.

Navštívili sme Liptovský Hrádok. Prezreli sme si Národopisné múzeum. To približuje dejiny obchodu so soľou a cesty, ktorými táto vzácna surovina do Liptovského Hrádku prichádzala. Zaujímavé boli i dejiny modrotlačiarstva ako cechového remesla v Liptove, prezentácia ľudového odevu a bytového textilu z modrotlače, výstava modrotlačových foriem. Dozvedeli sme sa aj o liptovskej paličkovanej čipke, ktorá bola používaná v ľudovom odevu a bytovom textile. Páčila sa nám aj expozícia dobového nábytku s bohatou zbierkou poľovníckych trofejí. Všetci veľmi dobre poznáme obrázky pasúcich sa ovečiek, chutia nám výrobky z ovčieho mlieka. V Liptovskom Hrádku si môžete prezrieť expozíciu pastierskej kultúry. Okrem drevených salašných stavieb a úžitkových predmetov na spracovanie ovčieho mlieka sme si obzreli odevy a charakteristické odevné doplnky ovčiarov z viacerých regiónov Slovenska.

Prešli sme sa aj okolo Hrádku zo začiatku 14. storočia. Ten dal pod výbežkami Nízkyh Tatier pri sútoku Belej a Váhu postaviť zvolenský župan Donč. Gotický kamenný hrad na nevysokej vápencovej skale obkolesili vodnou priekopou, ktorá sa zachovala v podobe jazierka dodnes. Rok 1341 je tak prvou písomnou zmienkou o hrade s menom Wywar, v neskorších dokumentoch sa spomína ako Novum Castrum - Nový Hrad, či Hradek. Jednou z jeho strategických úloh bola kontrola dôležitej obchodnej cesty nazývanej Via Magna. Táto historická cesta cisárov, kráľov a sedmohradských kniežat viedla zo strednej do juhovýchodnej Európy.

Pri Hrádku v Liptovskom Hrádku

Pri jazierku - zvyšku vodnej priekopy pri Hrádku

V Pribyline je krásne - skanzen uprostred lesov. Posilnili sme sa, pokrútili kolesom na studni, ktoré sa točiť ani nemalo...

Múzeum lptovskej dediny v Pribyline predstavuje tiež veľmi zaujímavé miesto. Razom sme sa ocitli v stredoveku. Okrem drevených obytných a hospodárskych stavieb, reprezentujúcich typické znaky ľudového staviteľstva roľníckych a remeselníckych vrstiev, sú tu aj dva vzácné stredoveké kamenné objekty. Všetky stavby spolu vytvárajú jedinečnú skladbu historického a kultúrneho prostredia dávneho Liptova. Goticko-renesančný kaštieľ z Parížoviec je najstarším zachovaným zemianskym sídlom v Liptove zo 14. - 16. storočia a spája sa s kráľom Matejom Korvínom a jeho synom Jánom Korvínom, kniežat'om liptovským. Atraktívnou expozíciou je ranogotický kostol Panny Márie z obce Liptovská Mara so zvyškami pôvodných nástenných malieb zo 14. a 15. storočia. V hornej časti areálu múzea sa nachádza statická expozícia historickej Považskej lesnej železnice.

Všetkých nás zaujalo rozprávanie uja rezbára. Páčilo sa nám to, čo dokáže z dreva vyrezať, vydlabať, vystrúhať.

Pobudli sme i u rezbára Jakuba Moravčíka v Liptovskom Hrádku. Dozvedeli sme sa o voňavej tvorbe plastík z lipového, dubového a často i topol'ového dreva. Najradšej spodobuje ľudí. Očarili nás však hodiny, v ktorých aj najmenšie koliesko bolo z dreva.

Super výletom bola aj návšteva Demänovskej jaskyne slobody, najviac navštevovanou sprístupnenou jaskyňou Slovenska. Národná prírodná pamiatka Demänovské jaskyne na severnej strane Nízkyh Tatier je i najdlhším jaskynným systémom na Slovensku. Demänovská jaskyňa slobody dlhé roky očaruje návštevníkov bohatou sintrovou výplňou rozličných farieb, tajuplným podzemným tokom Demänovky i čarokrásnymi jazierkami. Objavili ju už v roku 1921. Dĺžka sprístupneného úseku je 1800 m. Prevýšenie medzi vchodom a Prízemím je 66 m, medzi Prízemím a východom z jaskyne 85 m. Obdivovali sme Zlaté jazierko, Barokové bábiky, riečisko Demänovky so Stromom života. Tak a ešte mnohými inými poetickými menami sú nazývané stalagmity, stalaktity aj stalagnáty.

Tušíte správne - indiánsky chodník

Kone, ovečky, nádherné lúky, super preliezky na nás čakali na salaši v Žiari.

Futbal sme si zahráli na ihrisku v Žiari. Tešili sme sa i na ďalšie spoločné hry a zážitky. Ved' posúď te: nočná hľadačka v lese, indiánsky chodník, nočná hororovka v lese, rozprávkový les, olympiáda, hľadanie pokladu, diskotéky, strel'ba zo vzduchovky, hry na super ihriskách pri hoteli, netradičné vyučko, kopec srandy...

Na záver sme dostali i vysvedčko. A keby sme my mali dať vysvedčenie dospelákovi? Určite by si zaslúžili jednotky! Za zmysel pre humor, vymýšľanie hier... A dobre sa o nás postarali aj v hoteli. Varili a chystali nám samé mňamky.

Tak hádam o rok na lodi, čo sa plaví do neznáma!

M&M Habovci

Liptov je skutočne prekrásny!

Každý si našiel to svoje: preliezky, kolotoče, minigolf, stolný tenis, futbal, volejbal...